

196) que no sé si ve del part de *roure*, o de *ròs de bóta*, veg. *ròs* Del men. *ros* 'bocí de carn en el saim fos' (*Misc Alcover*, 456), ja s'ha fet nota s v.; és versemblant que l'adj. men. *rou*, *roa* (id., id.) 'tip, entitat, d'un menjar' («no vuy més peres, que ja n'estic rou») surti també de ROSUS: com si diguéssim HOMINES RŌSOS 'farts de rosegar' > *rózos* > *roos* > *rous* (si bé és veritat que no acaba de satisfer l'explicació del singular *rou* com extret del femení i del plural, i no podem apartar la sospita d'una romanalla mossàrab).

+ *Rosadures* per *roedures*, del v *roure* (amb -s- ultra-correcta o provençalitzant) per comparació, unes deixies vegetals: «a bística a qui vullen fer metre pèl en loc on no n'aja: pren *rosadures* de suro, ço és d'allò negre qui és damunt del suro, e bull-ho bé en una olleta, ab oli o morques ---» fi S XIV, Manescalía de Batllori (*AORBB* v, 217) + *Reunyar* 'erosionar' (cf. supra a Taltell i Benidoleig). «veureu tota la terra *řeunýada* per les agües» Salses (1960) (sigui partint de **rounyar* (diferenciació) o de **roanyar* (metàt.) *Roiment Roissos* [fi S xv, Manescalía de Dieç], que com ja va veure Spitzer (*LexikK*, 119) ve de **rosissos*, derivat de l'antic participi *ros ROSUS*, amb la comentada omissió de la -s- (**RODICEOS*, *AlcM*, és bàrbar, no pas llatí).

Rosega Rosec [Belv.]; mall. *řóšk* «bocinada» (BDLC IV, 294). D'altra banda aquí extreuen els mall. un adjectiu *ruec*, -*eca* 'magre, insignificant': «blat de perdiu --- espècie de margay, qui --- se sol fer en --- voreres de camin y tenasses; ara veureu com és que 's blat dexà de ser tan magre y *ruec*» en una rondalla mall. p. p. AMAlcover (*BSAL* VII, 292a); «les diferències entre el cat. i el val. són tan petites, magres i *rueques* ---», id. (BDLC VII, 287). *Rosegada* [Lab.]. *Rosegadera Rosegadis*, -*adissa Rosegador* [Lab.]. *Rosegadura* [DTO 1647]. *Rosegarre* [Lab.]. *Rosegall* [DTO 1647; Verdaguer etc. en *DAG*; pastors, BDC XIX, 201]; *arrosegallar Rosegany Rosegament* [DTO 1647]; **rosegamenters* és el malnom ètnic que posen a l'Alt Pall. a la gent d'Isavarre (Pol, V. d'Àneu, 31) *Rosegat*

Rosegó [Belv.; Dicc. Aguiló], el sign s'explica millor suposant que vingui d'un antic abstracte **rosegá* -ATIONE, que amb el sufix -*ó*, puix que un *rosegó* no és pas un 'rosec petit': «estem en greu presó / sense menjà ni beure - si no és un *robagó*» en el vell romanç de *La Presó de Lleida* (MilàF, Romllo, 209.7F), «donà un *rosegó* de pa al matxo, lo deslligà, li posà la brida y pujà a cavall», Bosch de la Tri. (*Lena*, 21); en pl, 'deixies': «trista situació, certament, per qui ha preparat mesos i mesos una jugada que considera segura, veure's reduït a aprofitar els *rosegons* de temps que els altres volen deixar-li ---», MtnVayreda (*Puny* 1, 4 IV, 90 (75)). Mot avui usual a tot el territori lingüístic: eiv. *rosegó* «mendrugó» (PzCabr.), mall. *roagó* (BDLC IV, 294), *řugagó* a les Corberes (Calce, BDLC I, 147); *rosigó* Fraga (BDC IV, 33); *rosigon* Benasc: «se minçe hasta el *rosigon* de la poma», «le ha dixau, dintro, el *rosigon*» («el raigón de una muela», Ferraz, 94.95); a València *rosegó* «certa pasta de farina, sucre i ametlla que té un aspecte un poc semblant a rosegons de pa i

que anomenen així a les confiteries de la ciutat» (J. G. M., 1955) De *rosegó* contret en *rosgó* i amb dissimilació sembla venir el pall. *resgó* (JLluís, *AlcM*). *Raigonet* (*AlcM*) *Rosegoi Rosegonet* [Belv.]. *Roseguera. Rosegues* (Camprodon, *DAG*).

Corroir [Belv.], adaptació cat. del ll *corrōdēre* id.; *corrosió* [Lacav.]; *corrosiu* [Lacav.]; *corrosivitats*. *Corroent* o *corrodent* Rars *corroure*, *corrosar*

CPT: *Rosegaltars* 'beat, begut, esmocaciris': «D'hipocresia / e de parença / haguí creença / tot son comport / fos de coll-tort, / *rosegaltàs*; / si no faltàs / en profembria / queucom seria / ---», JRoig (*Spill*, 4121). *Rosegacebes*: l'ànima d'en *Rosegacebes*: «l'ànima d'en R. va aparèixer volant a cavall d'una escombra per sota els arbres de la placeta; si fou --- la bullida del vi o --- el cas és que --- ells varen veure l'ànima, i qui diu l'ànima diu l'ombra, d'en R. ---», Coromines (*Silèn*, pròl., O C., 14b2f.). *Rosegaossos Rosegaunces*

1 El tal **RODICARE* pot haver existit —no en tot cas en català—, tothom va repetint-lo (des dels pioners fins al FEW), i sembla que ho indica alguna forma dialectal italiana (si no és simplement producte ben natural de l'encreuament dels dos sinònims it. *rodere* i *rosicare*). Però això no és segur, ni en gallo-romànic. És sabut que el fr. *ronger* és alteració d'un antic *rogier* (per contaminació de *manger* i d'un antic *runzier* 'remugar' RŪMIGARE), i com que aquell *rogier* arcaic no està gaire documentat i davant consonant sonora la s ja s'emmudia en francès en el S. XII: *rogier* pot doncs venir del segur **RODICARE* igual que de l'incertíssim ètimon amb -*d*- En un cas així és probable que la síncope de la i fos tan tardana com en *juger* JUDICARE, puix que al costat de *RODICARE* vivia *ROSUS* i *RODERE* > fr. ant. *roure*, *ros*. En llengua d'oc, cert que les dues bases *RODICARE* i *RODICARE* serien possibles, puix que aviat -s- i -*d*- es neutralitzaren en -z- entre vocals, si bé no en tots els textos arcaics i ni tan sols en tots els parlars moderns: la -*d*- resta *d* en gran part del gascó (i més, antigament), i no obstant les formes que s'assenyalen són amb -s- (-z-) no pas amb -*d*-; la *z* de les citades formes rodanesa, marsellesa i llemosina s'explica millor per la influència d'una -s- que no d'ar-rere -*d*-

Rosell, V. *rovell*, *rosa Rosella*, *rosellar*, *roseller*, *-llera*, *rosenc*, V. *rosa Rosent*, V. *roent Roser*, *rosera*, *roseral*, *roserar*, *roseta*, *roseti*, *roseté*, V. *rosa Rosicler*, alteració de *rogicler*, i aquest, alteració paral·lela a REALGAR *Rosmall*, *rosmany*, V. *ros Rosó*, V. *rosa Rosòlic*, V. *rosanilina* (ROSA) *Rosolis*, V. *resolis Roser*, V. *rosa Rosp*, manlleu ocasional de l'it. *rospo Rosqueta*, *rosquilla*, *rosquillaire*, V. *rosca* + *Rosquillar* men 'passar fregant lleugerament' (Moll, *Misc Alcover*, 456), alteració de *resquillar* III, 707b 41 (contaminat per *rosçar*, *rosquilla*), V. *esquillar Rosquiller*, *rosquilleta*, V. *rosca Rossa*, V. *ros*

RÒSSA, 'bèstia vella o inútil per al treball', 'carnús, carronya', mot comú amb l'oc. *ròssa*, fr. *rosse* i it.